הזהב פרק רביעי בבא מציעא מו.

מסורת הש"ס

ו) [ב"ב קמט:]. כ) ב"ק קד: [ע"ש]. כ"ב עז: קנ:, ג) [ע"ל מד: לקמן מה:], ד) [קדושין כח. ה) [ויקרא כה], ו) [לף סב:]. ז) [לקמן עה:]. ח) [ועי' תוס' ב"ק קד: ד"ה מגבב]. ט) ב"ל בכ"מ ממר רבי אסף וכן ממר רכה מהגירי]. י) [לקמן מז:]. ל) [פר' תוס' קדושין כח. ד"ה כל].

הגהות מהר"י לנדא

(ו) תוס' ד"ה ונקנינהו כו' מגבייתא פרינ. ב"ל ממגביתין פרינ:

מוסף רש"י

אגב אסיפא דביתיה. משמע ביתו, דמתוכר לקרקע הוא ובקרקע הוא כך משמעו, ב"ל פיפא דביתיה טוף ניש, הקנה לו זית מחת (ב"ק קד:) קף ניתו מקרקע, כלי שיעלפס לו והייט הרשתא, ואילו לף לקנינטו ליכלה לף הוו יכלי ליה, ללף ליחיטו כתוכף לתורמת (רשב"ם ב"ב עז:) שהקנה לו כשהוד קרקע כניסת ניתו ולגבו הקנה לו המעות בתורת הרשאה המפורשת בב"ק (ע.), לו נמי הלך והחזיק הקרקע והקנה לו המעות כל מקום שהן (שם קו:). נפק לאפיה. הלך לקראתו. עד תוכך. שם מקום, שהיה שמח שהבית לו משתעי (ב"ק קד:). תוכך, מקום כמקי מיה (לב:) וכך שמו, ולשמעיון לחת המקום קנין זה שמכרו לו המעות, דכיון דנפק לאפיה משמיע להבית המעות (רשב"ם ב"ב עז:) ים מפרשין מלי לדרך, ומפרשין נמי שלא יחזיר בהן לעולם, ולא היא, דכיון דכתב בהרשאה וכל מלן דמתמני ליה תן דיעה קבלתי בן לכות בן לחוכה, מינה שמעינן דשליח צוויה, הכי מפרש בב"ק (שם קו:). **כל הנעשה דמים באחר.** כל מוניא זו עד מו כ: כלי שאת מתכלי לה, נשנית בקדושין כה ב-ג, ולמה פירוש ר"י שם לקמן לעיל.

רבינו חננאל

וחחזר ואומר הרי הן מחוללין על מעות שיש לי בבית ואי אפשר מטבע נקנה בחליפין ליקנותו לחבריה המעות הללו אגב פורד וליפורוק הפירות של מעשר שני של זה דהכי עדיף דהוה ליה נכרי ואין חייב חומש לפי שהוא קונה מעשר שני של חבירו הוא ואינו פודה לפי שאינו שלו. ופרקינן דלית לה פורד ולא קרקע. ומתהדינן וכי יצא התנא לקבוע משנה על אדם יחף מבולה ראש אלא לאו ש"מ אין מטבע נקנה בחליפין ש"מ. ואף רב פפא הדר ביה מהאי סברא דרב פפא הוו ליה י"ב אלפי זוזי בי חוזאי ואקנינהו לרב שמואל בר אחא אגב אסקופה דביתיה כי אתא נפק רב פפא לאפיה עד תוך כי היכי דליקדמי וליקבלינהו לזוזי עד דלא ייתי ויחזיק בההיא אסקופא ג) דאקני

וחוזר ואומר. הרי פירות של מעשר שני שלך יהיו מחוללין על מעות אלו שיש לי בבית ויקנה המעשר הזה את המעות ויצא לחולין: **טעמא דאין כידו מעות.** דמדקתני ואין בידו מעות ש"מ דלמה היה בידו מעות שם בגורן לף היה לומר לו התנח לעשות כן מלף המעות הללו היה מוכר למכירו ומקנה לוחם לו במשיכה: **ופריק.** ומכירו זה פורה לח המעשר: **דסכי עדיף.** שהיה נרחית ערמה כל כך להיפטר מן המומש: **דסוף ניף.** מכירו טוכלה לגבי מעשר וקרינן ביה ממעשרו ה) פרט של ממריס: **נקנינהו נהליה אגב קרקע.** יתן לו זה בעל מעשר קרקע במזוה ועמהן המעות ומשיחזיק זה בקרקע יהיו המעות קנויות לו בכל מקום שהן למנן (קדושין דף כו.) ונכסים שאין להן ממריות נקנין עם נכסים שיש להן ממריות ככסף בשטר ומזוזה ומכירו זה יאמר הרי פירות הללו מחוללין על מעות שיש לי בגיתך דהכי עדיף דהוה ליה טוכלה. והך קושיא נרב פפא לף מקשינן ללף לתמוהי קא ממהה לממני': **מיכפל פגף כו'.** נמעכק המנח וטרח להוכות לנו הלכה כדבר שהיו מלוי שיהיה לחם עומד בגורן עכום ללף לנו ש"מ בגורן של חבל קודר יש לו ומיהו הכי הפירות לריך ליתן לו כמחנה שהן המעות נקנין בחליפין: **ולף רב פפא הדר ניה.** ממהי לממר מטבע נקנית בחליפין: **ולקנינהו נרב שמואל.** שהיה הולך לשם כדי שיכיפס לו שהיו לף הקנה לו לף היה נוחנס לו מי שהמקדין לללו שחם יחכדו כדרך יחזור רב פפא ויחנעם לו: **אגב אסיפא דביתיה.** מפתן ניחו. לממה מדלחנריך ליה לאקנויינהו אגב קרקע ש"מ אין מטבע נקנה בחליפין: **עד תווך.** שם מקום: **וכן אמר עולא.** הפי וכן לעיל קחי אפלוגתא דרב ולוי: **פוכעין לוחו.** מעות שכרס ומזוטותיהס: **תן לי בדינר מעות.** תן לי פרוטות כשוה דינר והדינר אין עמה בידי לכל מי שאלה לך עד יום פלוני יפה דינר וטרימית. קס"ד דינר יפה היוצא בהולאה קאמר וטרימית מעה קטנה: **ואפרנסם.** מעשה נרמיהס כלומר אפלגם מעלי. כל נוכך סיפוק קרי פרנסה קודרי"ל בלע"ז: **אם יש לו.** נניתו לוחן מעות שהוא לומר: **מוכר.** קס"ד לכיון דיש לו הוו לו חליפין להחליף חלו נאלו לוחן שנניתו נאלו וממחת לוחקו לחיל נניה לתת לו וטרימית יומר. ואין כאן משום רנית שהרי אין כאן שכר המחנה שהרי הוא פורעו מיד למשמך את מעות השולחני נקנה לו הדינר שנניתו בכל מקום שהוא: **ואם לאו אפטר.** לכיון לאין לו הדינר נניתו אין כאן חליפין אלא כשאר מכר כעלמא שהוא ממחייב לו הדינר לאותו זמן וטרימית מוסיף לו כשכר מעותיו שהמתין: **ורי אמרת אין מטבע נקנה בחליפין ואין מטבע נעשה חליפין.** חפילו יש לו נמי אין קנין לו במקום שהם שם ואין זו אלא הולאה ואע"ג דדרך מקח וממכר הוא קי"ל (לקמן ו) כללא דרבינתא כל חגר טנר ליה אפטר אלא אמע מינה מטבע נעשה חליפין ונקנה בחליפין להא הכא מרוייהו מטבע ניתנו של שולחני נעשה חליפין ובל כעל הכית נקנה בחליפין: **אמר ליה.** רבי חנא לעולם: **דלמא.** מנית לתרוייהו לחידי ואידי אין דשולחני אין דבעל הבית: **כפרוטות.** מעות של נחושת שהם עליין בלא טורה כעין חמימון של כסף: **אמר ליה.** עולא אין שפיר מרלת לה ודיקא נמי מדקאמר יפה דינר וטרימית דמשמע אלא לעולם לך מפרוטות שבבית שוה דינר וטרימית: **ולא קתני דינר יפה.** דלעיתמת דינר של כסף טוב וטהור: **רב אמי אמר לעולם דמים בעלמא.** היא כדקאמרת מדקתני יפה דינר ומיהו טעמא לאו משום דנקנה בחליפין אלפי התנה עמו בתורת דמים אין כאן רנית לתגר נטר ליה אלפי הלואה לו ש"מ יש לו נניתו מותר לחת לו עודף דהוה ליה הלוויי עד שיבא ונייו: **כל הנעשה דמים כאחר.** משנה היא בקדושין (דף כח.). וקס"ד דה"ק כל הרגיל להיות ניתן דמים כאחר דהיינו מטבע: **כיון שזכה זה נאלייה זה בחליפין.** לם נתנה בעליס בתורת חליפין בחליפי שור ופרה כיון שמכן בעל הפרה את המטבע נאחייב בעל המטבע בכל אונסין שיולדו בחליפין מעמה עם את השור את לו ש"מ שלא מכן לו. חלמא קנה בחליפין של מטבע: כל

ונקנינהו נהליה אגב קרקע. (ו) מגבייתא פרינ כדפיר' רש"י וי"ל דלמרך פפא פרינ לו לחרת כשלמא לחין מטבע נקנה בחליפין מיהי שים לו קודר ואין לו קרקע להשתא לף הוי ערטילאי חלף לו אי מטבע נקנה בחליפין ומיהי שתין לו קודר ונס ל"ל למיהי נגורן שלו שלא לכפול מנה כולי האי והדלמר והא עומד בגורן קנוי קמני לאו פרכא היא חלא מסיק למילתיה דמיהי ליה קרקע ונקנה לנקני ליה המעות כהולאה כמו שקנה רב מרי מרבא על ידי הודאתו של ליסור כפרק מי שמת (ב"ב דף קמט.) מע"ם שהיינו יודעין שלף היו שלו מחלה וה"ה כגבייתו מדקנינהו רב מרי מע"ג חלף הוי כר יכולה[ט]: **אלא ש"מ** ראין **מטבע** נקנה **בחליפין.** ומ"ד נעשה חליפין נמי ליתומב דמלינו נקנה כ"ש חלף נעשה ונטר עד הכא כדי להקשות לתרוייהו ולכך המתין נמי עד הכא לומר וכן לחמר עולא וכן[י] חמר ר' חמי חמר רבי יומנן משום להן [יא]**גבייתא** מסייע להו:

אידי ואידי בפרוטות. פירוש שולחני נתן לו פרוטות ונעל הבית משלם לו פרוטות לליכא עלייהו לורחא ולכך נעשה ונקנה בחליפין וה"ק שהשולחני נתן לו מעות ולא פרוטות וכן נלמה שהרי ליתן לפועלים ונעל הבית הקנה לו בקנין סודר הפרוטות שבניתיה וי"ל דתן לי מעות משמע דבמתיבתא זחק לחמיה לך דינר וטרימית: **ולא** תני **דינר יפה.** דמשמע דינר טוב וה"ת ומיכי ס"ד דינר טוב וטהור ממעות שיש לי נניתי קמני ר"ל למעות לאו היינו שתו של המטבע חלף לכומר ממטבעות שיש לי נבית ולית ספרים לחלף גרסי בגבייתא ממעות שיש לי נניתי: **נעשה** כאומר [יב]**הלוני עד שיבא בני או עד שאמצא** המפתח. וה"ת נהי דשרי לשלה נמקום נעל שיבא בני כו' שלה נמקומים כי הכא שנותן לו טרימית יותר לסור והיו רנית גמור ור"ל דהכא מיגו נותן לו חומו מטבע עלמו שנקח חלף מין לחר דדמי למקח וממכר וה"ק כמו שמומר שלה נמקום לכך הלוחה נחומר עד שיבא בני משום שלה נמקום רנית לדבנן ה"נ לכך מקח וממכר לפיליו שלה נמקומים מומר נחומר על שיבא בני:

כל הנעשה דמים באחר בין שוכה זה נתחייב זה **בחליפין.** לרב דלמרי[יב] בכללו של קונה ס"פ כיון שזכה זה בעל המקח במטבע נמחייב זה הלוקח נמוגבי חליפין לכל היכא לחיתיב ליה הוא ולי ל"ג זה שני כי פירושו כיון שזכה זה המוכר במטבע נתחייב חיהו לשלם ללוקח המקח שהוא חליפי המטבע וללו לחמר בכללו של מקנה הוי פירושו לשכבת זה שני הכי קחמר כיון שזכה זה הלוקח במטבע נמחייב המוכר ליתן לו חליפין ולי ל"ג נרסינן זה שני הכי קחמר כיון שזכה הלוקח במטבע נתחייב הוא נחומני המקח מי נמי לללו הוי פי' זה כמו לרב וכיון שזכה זה פי' המוכר בהשתח שקבל ממנו הלוקח מטבע והדמנן (לקמן דף ק.) המחליף פרה לללו הוי פירושו המחליף פרה בהשתח קבלת חמור וכן המחליף שור בפרה דכמתון[טו]: **שמע** מינה **מטבע נעשה חליפין.** ומע"ג דמעות חינם קונות ה"מ בממה שלל מי מפרש נחורת חליפין קני מ"מ חפי' בשמתח כיון דממחיר לו המטבע כדרך להחזיר הסודר קנו החליפין ומ"ת והלח ילמר נשרפו חטין בעליית י"ל דלח שכיח מילתח שיקנה המעות דרך חליפין ללח שכיח שיתן המוכר חפלו חחליפין מעות שחינם שוות המקח דדרך חליפין שחינם שוים מעות המקח ולח גזור רבנן דלמר נשמוך גבי החליף דמי שור נפרה ובקנין סודר דשכיחה ליכא למיחש שמא יחמר לו נשרפו חטין בעלייה לכיון ללח קיבל המוכר המעות טרם ומילו פן יקרב הלוקח ליתן לו המעות: ופירי

עין משפט נר מצוה

יח א מי' פ"ו מהלכות מכירה הל' ו סמג עשין סב טוש"ע ח"מ סי' רג סעי' ו וסעי' ג:
יט ב מי' שם הל' ז (וסי"ב מהל' שותפין הל' ז) סמג שם טוש"ע שם סעי' ט וסי' קכב סעי' ג:
כ ג טוש"ע ח"מ סי' קפג סעי' ו:

לעזי רש"י

קונדרי"ר [קונטרי"ר]. לקשט, לנייר.

רבינו חננאל (המשך)

ליה דקיימ' לן אקני ליה מטלטלי אגב מקרקעי גבי מטלטלי כלומר כיון שגבה הקרקע זכה במטלטלין ואין יכול לחזור בו. פי' תוכך שם מקום ומפורש במסכת נדה (ד' מ ע"ב) דאזל רב פפא לחוזך ואמר ליכא צורבא מרבנן הכא דליקבלינהו לאפיה וכו'. מתיב ר' אבא לעולא דאמר אין מטבע נעשה חליפין מהא דתני בתוספתא הרי שהיו חמרין ופתעליו חיבעין אותה בשוק ואמר לשולחני תן לי בדינר מעות ואפרנסם ואני אעלה לך יפה דינר וטרימיסת מפעות שיש לי בבית יש לו מעות בידו מותר אין לו אסור דינר זה שלחי טרימיסת הוא התינוק בתוספתא אוכל פועל קישות ואפי' בדינר כותבות אפי' בטרימיס ואי סלקא דעתך דאין מטבע נעשה חליפין הוה ליה הלואה ואסור ליטול ממנו טרימיסת ששוה יתר מדינר שנתן לו דהויא ליה רבית. ופרקי' בפרוטות שניגו כלומר תן לי בדינר מעו'. (מעות) הללו פרוטות הן כגון אסימון שאין לו מטבע שקונין כדתנן מעות הרעות קונות את היפות ואמרינן אין דייקא נמי מדלא קתני ואני אעלה לך דינר יפה אלא קתני תן לי בדינר מעות ואני אעלה לך יפה דינר שמעינן מינה דהכי אמר ליה תן לי בדינר מעות ואני אעלה לך פרוטות יפה דינר טרימיסת. רב אשי אמר לעולם כדקתני וכיון דאית ליה מעות שרי נעשה כאומר לו עד שיבא בני או עד שאמצא מפתח דליתה אגר נטר לי וכל כי האי ג) נותנא יד ביד שרי אע"ג דשפי ליה דכי מקח ומכר דמי ושרי. ת"ש מהא דתנן בקידושין פ"א כל הנעשה דמים באחר וכו' פי' כל דבר שנעשה דמים לחפץ כגון דינר כסף שנעשה דמים לשלית כיון שקיבל בעל השלית את הדינר חיבה בו ונחייב בעל הדינר בשלית שכבר קנאה ועמדה ברשותו בזכיית בעל השלית בדינר ש"מ דינר זה שהוא מטבע נעשה חליפין ונקנה בעל הדינר את השלית בחליפין.

ט) פי' בשנה מקומות כלן דהשתח ל' רבינו כי היכ דלא לחזן לפיפא דבימא היא דעמך לאפיה דאמר רבה לקני ליה וכי' נמה מקרקעי נבי מטלטלי פ"ב ופ"ג מב"ב על דנרי רבינו שם:

ג) נלקה לל"ל דהוי יד כיד סי':